

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 342. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559694624/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

OTTENDE OPTRIN

MARIE, ORGON OG ARGANTES

MARIE

Herren skal strax komme hjem! — Jomfrue Pernille er dødelig syg

ORGON

O Himmell! — Hvad gjør jeg nu? — O min — O Leonore — Jeg vilde helst — Jeg tør ikke — Hvad skal jeg gjøre? — Ak, det er lige saa got først som sidst — Det er dog sikkerst, at jeg gaaer til Pernille

(Hun gaar.)

MARIE

(I det hun gaar med Orgon)

Du arrige Troid! — Du skal ey slaae mig tiere! — Nu faaer han alting, at see med sine Øyne

ARGANTES

Haha! — Jeg har lugtet Luntent! — Argantes er ikke dum — Intet mindre, end tre Snushaner om Leonore — Orgon, den unge Hr. Leander, og Hr. Magister Træknub — Men dersom nogen af dem tænker, at han skal faae hende — Da kiender han mig ikke ret — Ikke saa meget af hende! — I det mindste ikke af hendes 30000 Rdlr. — Ja da var jeg klog, om jeg lod hende blive her — Ney! Ney! — Saasnart jeg kun har været hos — (Hun bliver med et staaende, og føler i sine Lommer) Men Hillemand! — Jeg har glemt Nøglen til mit Brændeskab — Jeg maae ge-svint springe hjem, og see, om Agnete har været saa ugudelig, at kaage Thevand

(Hun gaar.)

ENDE PAA DEN TREDIE HANDLING

FIERDE HANDLING

FØRSTE OPTRIN

HENRIK

Jeg har engang læst i en gammel Bog — At der i gamle Dage — var en gammel Philosoph, som var Kok, eller en gammel Kok, som var Philosoph — Denne Kokke Philosoph da befalte hans Herre

engang, da han skulde have Fremmede, at han skulde hente det beste, som var at faae paa Torvet, og saa hentede han lutter Tunger -- det var intet andet, end Tunger -- Tunger til den første Ret, 5 Tunger til den anden Ret, Tunger til den tredie Ret, kogte Tunger og røgede Tunger, Oxe-Tunger, Læmme-Tunger, og Karpe Tunger -- Herren nu, som blev vred, ligesom andre Herrer, sprang op fra Bordet, tog et Fad med Tunger, og kastede ham i 10 Hovedet -- Slyngel, sagde han, kunde du intet andet faae, end Tunger? -- Nu, hvad Kokke-Philosophen havde at gjøre, saa -- tørte han sig af igjen -- og sankede Tungerne op, troer jeg -- og -- ja, nu kommer jeg derpaa -- Slyngel, sagde han Herre? -- Hvorfor er jeg en Slyngel? -- Hvorfor kaster Herren mig Tungerne i Hovedet? -- Har Herren ikke selv befalet mig, at jeg skulde hente det beste, som var at faae? -- Er ikke Tunger det beste? -- Beroer ikke al vor Lyksalighed paa Tunger? 20 -- Bliver ikke alt det Gode som skeer, udrettet ved Tunger? -- Nu hvad skulde Herren svare? -- Han blev stum, som en Fisk -- Han mærkede nok, at hans Kok var ham for klog -- Til sidst tog han i Buxe-Lommen -- Der, sagde han, har du to Rixorter for dit Ørefigen, men i Morgen skal du hente mig det allerverste du kan faae -- (Her kommer Lucie ind, og luter sig sagte bag ved paa Henrik, hvor hun bliver staaende, saa at han ikke sees hende) Atter Tunger -- Intet andet end Tunger -- Tunger og Tunger -- Atter ligesom før -- Slyngel, kunde du intet andet faae, end Tunger? -- Har ikke 30 Herren sagt, at jeg skulde hente det verste, som jeg kunde faae? -- Er der noget verre end Tunger? -- Kommer ikke al vor Ulykke fra Tunger? -- Bliver der noget Ont udrettet, uden ved Tunger? -- Atter to Rixorter -- Hvad var nu det tilsammen? 35 -- Det var min Troe en heel Rixdaler -- Men ligemeget -- Jeg syntes jeg vilde have sagt noget? -- Nu ja det er sandt -- Om Kokke-Philosophen, eller Philosophie-Kokken havde Ret, eller Uret, det veed

jeg ikke — Og hvad kommer det mig ved? — Men saa meget veed jeg, at om min Herre sagde til mig: Hør Henrik! — Gaae paa Torvet, og hent mig det beste, det lekkerste, det smukkeste, det kostbareste, som der er i heele Verden; saa vilde jeg hente ham et Fruentimmer; og naar han vilde sige: Gaac hen og hent mig det verste, det styggeste, det modbydeligste, som der er i heele Verden — saa vilde jeg ligesaa hente ham et Fruentimmer

ANDET OPTRIN 10

LUCIE OG HENRIK

LUCIE

(Hun giver ham et stærkt Slag paa Ryggen)

Hvad siger han, lille Henrik?

HENRIK 15

Hey!

(forhauset)

LUCIE

Jeg synes han sagde noget om Fruentimmer

HENRIK 20

Ikke et Ord — Det er ellers ikke artigt, at luure paa Folk, naar de staaer og snakker et Ord i Fortroelighed med sig selv

LUCIE

Han kan dog sakte sige mig det engang endnu — Det er for Tidsfordriv 25

Virkelig? HENRIK

Paa min Ære LUCIE 30

HENRIK

Saa, at jeg kan sige med Sikkerhed, hvad jeg vil?

LUCIE

O han er alt for høflig, til at sige noget, som jeg burde tugte ham for HENRIK 35

Thi det forstaaer sig dog, at hun er en af de gode Tunger

LUCIE 40

Tienerinde!